

שימוש כוח המדמה (אינטימיות)

בחינוך ילדים

משכני אחריו נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דרך מין
מישרים אהבוך (שיר השירים א, ד)

1. העיר המחברת דיבור למעשה

למען ציון לא אחשה ולמען ירושלים לא אשקוט עד יצא כנגה צדקה וישועתה כלפיד
בְּעַר (ישעיהו סב, א)

כי ציון בחינת הפנימיות ולהשלים תיקונה לא אחשה מן הדיבור. וירושלים סוד
החיצוניות, ולהשלים תיקונה, גם לא אשוט מן המעשה. (רמ"ד וואי, שם)

2. חוד של המלכות

(א) הרואה ערי יהודה בחורבן אומר: ערי קדשך היו מדבר, וקורע
(ב) הרואה ירושלים בחורבנה, אומר: ציון היתה מדבר שממה (ש"ע, אורח חיים, סימן
תקס"א)

3. ללמוד לחיות את התסכול

א"ל רב פפא לאביי היכא מנח לה במקום תפילין שנאמר לשום לאבלי ציון לתת להם
פאר תחת אפר וכל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה שנאמר שמחו את
ירושלים וגו' (בבא בתרא ס, ב)

4. כולם בחכמה עשית

וכן על - ידי שמשמש הגוף להנשמה בעשית מצוות מעשיות, נעשה הגוף בחינת
בְּשֵׁר להנשמה:
וכשהבשר בבחינה הזאת, אז (ישעיהו מ"א): "ולירושלים מבשר אתן" מבשר הנמול
הנ"ל נשלם ירושלים, שהיא "קריה נאמנה" (שם א), הינו שזוכין לבוא לאמונה (ריקוטי
מהר"ן, רבי נחמן, כב')

5. מקום שכינה להביא שכינה

נראה על פי מה שיש שני עניינים בבניין בית המקדש, האחד מקום שבו השראת
השכינה (בגדר חצר פלטרין של מלך) ... והשני מקום להקרבת קרבנות... מצוות עשה
לעשות בית לה' מוכן להיות מקריבים בו הקורבנות... שלוש מצוות נצטוו ישראל
בשעת כניסתן לארץ למנות להם מלך.. להכרית זרעו של עמלק... ולבנות בית
הבחירה. (בית גנזי, אור המקדש, קדושת מקדש וירושלים, הרב מ. ר. לוריא)

6. איכה

"אוורא דארץ ישראל מחכים" (ב"ב קנח, ב), כי ארץ ישראל הוא סוד ג' הראשונות
שבספירות (מעני הישועה, מי מרום, הרב חרל"פ, פרק לו').

7. חטיבה אחת עם ה'

שאפילו בשעה שעוסקים בענייני עולם הזה מכוונים בהם לשם ה'. ... שהיו רגלי
מוליכות אותי לבית המדרש, כלומר התכלית והסוף של הדבר, המכונה רגל, היה
בשביל קיום התורה והמצווה והרי הוא כאילו ישב בבית המדרש ועוסק בתורה בלי
הפסק, ולכן דין הוא שיטלו שכרם בעולם הזה ובעולם הבא. (גלילי זהב, הרב מוסקוביץ,
בחוקותי)

פיתוח האינטליגנציה דרך ריח

לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על פן עלמות אהבוך
המוח הימני הוא מתנה קדושה והמוח השמאלי הוא עבד נאמן
יצרנו חברה המכבדת את העבד ואשר שכחה את המתנה. (אינשטין)

1. הריח בחיבור בין מוח שמאל וימין ללא שליטת השכל

אמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב מנין שמברכין על הריח שנאמר כל הנשמה תהלל יה איזהו דבר שהנשמה נהנית ממנו ואין הגוף נהנה ממנו הוי אומר זה הריח ואמר רב זוטרא בר טוביה אמר רב עתידים בחורי ישראל שיתנו ריח טוב כלבנון שנאמר ילכו יונקותיו ויהי כזית הודו וריח לו כלבנון (ברכות מג, ב)

2. ריח בושם של גן עדן

אם זה שיוצא ממנו הריח עץ או מין עץ, מברך בורא עצי בשמים; ואם הוא עשב, מברך בורא עשבי בשמים; ואם אינו לא מין עץ ולא מין עשב, כמו המוסק, מברך בורא מיני בשמים; ואם היה פרי ראוי לאכילה, מברך: הנותן ריח טוב בפירות (שו"ע, או"ח, סימן רטז)

3. המוח הגמיש

בלע המוות לנצח ומחה ה' אלוקים דמעה מעל כל פנים וחרפת עמו יסיר מעל כל הארץ כי ה' דבר" (ישעיה כה, ח).

4. להכיל את התסכול בדרך לעץ חיים

בשעה שגילה שלמה המלך שיר השירים נסתלקה מן העולם הזוהמה שהטיל נחש בחווה ובאדם. (הזוהר חדש ק"א ע"ב)

5. מעל אחיזתם של אומות העולם

- א. למנצח בנגינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרךך בכל גוים ישועתך (תהילים 70)
- ב. אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה'
- ג. וים סוף להם בקעת. וזדים טבעת.
- ד. ברוך אתה ה'. שובר אויבים ומכניע זדים

6. גילוי ארך אפיים שבתפילה

פי עקר כלי - זינו של משיח הוא התפלה, שהוא בחינת חטם, כמו שכתוב (ישעיהו מ"ח): "ותהלתי אֶחטם לך", ומשם עקר חיותו. וכל מלחמתו שיעשה וכל הכבישות שיקבוש הכל משם, כמו שכתוב (שם י"א): "והריחו ביראת ה'" וכו'. זה בחינת חטם, וזה עקר כלי - זינו, כמו שכתוב (בראשית מ"ח): "בחרבי ובקשתי". ופרש רש"י: 'תפלה ובקשה'. וכמו שכתוב (תהלים מ"ד): "כי לא בקשתי אֶבטח וכו' באלהים הללנו" (ב בחינת: "תהלתי אֶחטם לך" (ליקוטי מהר"ן, רבי נחמן, ב, א)

7. להפעיל את המוחין של התחייה

זהו ריח בושם של גן עדן, שעיקר התשוקה הנשמטית להחיפוש הרוחני בו היא תלויה. ביסוד ההכרה בגדלות מונח התוכן של עידון זה, בהכרת השלילה, המערטלת את הרוחניות מכל המקרים המתדבקים ככתמים בצורת ההשגה מדי לכתה בצעדיה. והטהרה הזאת היא מכשירה את התקבלותו של ריח עדנים זה, שבצורתו העליונה הרי הוא יסוד כל העולם. לריח שמניך. (שמונה קבצים, הראי"ה קיז, ז, קמט)